●ФАКТИ СВІДЧАТЬ

РФ випробовує на Донбасі нові боєприпаси

...Донбас став полігоном для випробування збройними силами Російської Федерації новітнього озброєння та заборонених боєприпасів. Сьогодні снайперами бандитських та терористичних угруповань «ЛНР», «ДНР» та підрозділами ЗС РФ, які перебувають на території Донецької та Луганської областей, широко застосовується 7,62-мм гвинтівковий снайперський набій з кулею БС, який отримав індекс 7Н37...

СТОР. 3

●ГОНКА... СКОРОЧЕННЯ

Як роззброїли п'ять фронтів

СТОР. 4

●ВІДДАНІ СИНИ УКРАЇНИ

Легенда про командирську каску

...В гарячці бою один з бійців загубив сталеву каску. Побачивши це, капітан Олександр Петраківський віддав підлеглому свій кевларовий шолом, чим врятував його життя. Той після бою виявив на касці сім вм'ятин від осколків і тихо сказав: «Якби не командирський шолом, то не залишився б живий…»

Між тим за кілька хвилин після того, як офіцер віддав свій шолом розвіднику, йому в голову влучив осколок міни. Попри важке поранення, він виносив з-під обстрілу поранених бійців і продовжував керувати підрозділом. Вже закінчувалися боєприпаси, коли нарешті підійшло підкріплення. Медики почали надавати першу допомогу…

СТОР. 5

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 7 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ №66 (5299)

●ПЕРЕВІРКА ГОТОВНОСТІ ДО ЗИМИ

«МИ ЗРОБИМО ВСЕ МОЖЛИВЕ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАХИСТУ, КОМФОРТУ І БЕЗПЕКИ СОЛДАТА»

Фото з сайта dyvys.in

Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко, перебуваючи з робочою поїздкою на Житомирщині, наголосив на необхідності термінового вирішення всіх питань забезпечення армії перед зимою. Глава держави перевірив стан готовності Збройних Сил України до зими. «Ми маємо зробити все, щоб воїн був нагодований, у теплі. Бліндажі та фортифікаційні споруди, які зараз будуються на лінії зіткнення, мають забезпечити не лише безпеку, а й відносний комфорт, у тому числі — й взимку», — сказав Президент.

Під час відвідування військового полігона Петро Порошенко оглянув оснащення базового містечка, підготовленого до осінньо-зимового періоду в польових умовах. Зокрема, главі держави продемонстрували механізований завод для випікання хліба, малогабаритні засоби приготування їжі та підвезення води, повсякденні набори сухпайків, малогабаритні пральні, пункти для миття військовослужбовців, склад паливно-мастильних матеріалів, заправочний модуль, блокпост та зразки розташування особового складу. Президент України наголосив на важливості повного та якісного забезпечення військовослужбовців у осінньо-зимовий період теплою формою одягу та матеріально-технічним оснащенням. Він звернув увагу на необхідність негайного вирішення цього питання.

СТОР. 2

●ТЕХНІЧНЕ ПІДСИЛЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ

«ДО КІНЦЯ ПОТОЧНОГО РОКУ ВІЙСЬКО ОТРИМАЄ ВІДРЕМОНТОВАНІ 17 ЛІТАКІВ, 3 ВЕРТОЛЬОТИ ТА 30 АВІАДВИГУНІВ»

— Українську армію необхідно переозброїти і забезпечити всім необхідним у максимально короткі терміни, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей під час робочої поїздки на Запоріжжя, відвідуючи підприємства оборонно-промислового комплексу, які здійснюють відновлення та модернізацію озброєння та військової техніки в інтересах Збройних Сил України.

Зокрема керівник оборонного відомства ознайомився з можливостями виробництва ПАТ «Мотор Січ», Казенного підприємства «Науково-виробничий комплекс «Іскра», Державного підприємства «Запорізький державний авіаційний ремонтний завод «МіГ-ремонт».

— Маємо відремонтувати і модернізувати в першу чергу літаки, вертольоти, РЛС для зони АТО. Під час перемир'я Україна повинна забезпечити армію всім необхідним. Уся техніка буде перевірена в бойових умовах. І саме це буде оцінкою при прийнятті та закупівлі озброєння, — зауважив генерал-полковник Валерій Гелетей.

СТОР. 2

Народна армія
7 жовтня 2014 року

●ПЕРЕВІРКА ГОТОВНОСТІ ДО ЗИМИ

«МИ ЗРОБИМО ВСЕ МОЖЛИВЕ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАХИСТУ, КОМФОРТУ І БЕЗПЕКИ СОЛДАТА»

Президент наголосив на необхідності усунення бюрократичних процедур у питанні забезпечення військовослужбовців зимовим одягом.

Петро Порошенко оглянув представлені нові зразки озброєння, а також ті, що вже використовуються військовими в зоні АТО. Зокрема, було продемонстровано тепловізорні прилади вітчизняного виробництва, далекоміри та радіолокаційні станції, екіпірування та обмундирування для військовослужбовців Збройних Сил України.

«Ми зробимо все можливе для того, щоб, використовуючи той досвід, якого ми набули протягом антитерористичної операції, значно підвищити рівень захисту, комфорту і безпеки, а також піклування про наших солдатів, які конче потребують уваги і з боку влади, і з боку народу», — сказав глава держави.

Президент висловив особливу подяку волонтерам, які надають допомогу армії. «Ви знаєте, що створено відповідний комітет координації зі Збройними Силами, Національною гвардією та Прикордонними військами. Я впевнений, що покращення координації цих дій буде лише на користь нашій спільній справі», — наголосив глава держави.

Петро Порошенко ознайомився і з окремими розробками Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова Державного університету телекомунікацій. «Корольовці» розгорнули мобільну компоненту, призначену для оперативного управління силами та засобами. Так, у реальному часі надається необхідна інформація, котра після опрацювання відразу надходить командирам у зручному для використання вигляді. Це дозволяє їм бачити, що називається, «за обрієм». До її складу входять і зразки безпілотної авіації.

Початок на 1-й стор.

Фото з сайта dyvys.in

«Усе, що може виробляти інститут, зараз має зелене світло. Власні розробки негайно направляються в зону АТО і фінансуються у повному обсязі», — сказав Президент.

Також Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України спостерігав за ходом навчань від мобілізованих військовослужбовців загальновійськових підрозділів. Нині вони в умовах, наближених до бойових, під керівництвом офіцерів-учасників АТО проходять бойове злагодження, після чого виконуватимуть завдання на Сході нашої країни.

«ЗАРАЗ МИ ВЖЕ ВМІЄМО ВОЮВАТИ, ЗАХИЩАТИСЯ, РОБИТИ ВСЕ, ЩОБ ЗУПИНИТИ ВОРОГА. І САМЕ ЦЕ ДОЗВОЛИЛО НАМ ОГОЛОСИТИ РЕЖИМ ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ. НАМ ПОТРІБЕН МИР, І МИ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧИМО»

Воїни артилерійської бригади 8-го армійського корпусу продемонстрували навички володіння штатною бойовою технікою та озброєнням, а особовий склад протитанкового дивізіону виконав вправи стрільб з протитанкових гармат «Рапіра» та протитанкових керованих ракет «Штурм-С». Дані зразки озброєння призначені для знищення броньованої техніки противника.

Своєю чергою «крилаті піхотинці» 95-ї окремої аеромобільної бригади продемонстрували заняття з вогневої підготовки. Практичні стрільби по умовному противнику велися воїнами-десантниками зі стрілецької зброї, ручних протитанкових гранатометів, озброєння БТР-70, комплексу протитанкових керованих ракет «Фагот» та автоматичного станкового міномета «Василька».

Окрім цього Президент України відвідав Державне підприємство «Житомирський бронетанковий завод», на якому триває відновлення техніки для підрозділів вітчизняного війська. Глава держави ознайомився з виробничими потужностями підприємства, оглянув цехи заводу.

Спілкуючись з робітниками, Президент відзначив важливу роль Житомирського бронетанкового заводу в забезпеченні обороноздатності держави. «Я хочу подякувати вам за вашу працю, патріотизм. За те, що в цих складних умовах ви готові робити все можливе для того, щоб держава була краще озброєна, захищена і щоб ми продемонстрували, що ми сильний, єдиний Український народ», — сказав Петро Порошенко.

За словами Президента, події на Донбасі є для українців Вітчизняною війною, коли ми захищаємо нашу незалежність, суверенітет, територіальну цілісність: «Це війна, яка згуртувала нашу націю, об'єднала Український народ, і зараз ми демонструємо, як вміємо любити і боронити Батьківщину».

Президент наголосив, що країна навчилася захищатися. «Зараз ми вже вміємо воювати, захищатися, робити все, щоб зупинити ворога. І саме це дозволило нам оголосити режим припинення вогню. Нам потрібен мир, і ми його забезпечимо», — сказав глава держави.

Президент пообіцяв, що він як Верховний Головнокомандувач мобілізує весь світ на підтримку України. «Весь світ буде стояти поруч з нами, захищаючи український суверенітет, незалежність, волю і демократію. Будь-який загарбник опиниться в тотальній міжнародній ізоляції і заплатить свою ціну за те, що він напав на Україну», — заявив Президент.

Руслан ЛІННИК, Житомир

●ТЕХНІЧНЕ ПІДСИЛЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ

«ДО КІНЦЯ ПОТОЧНОГО РОКУ ВІЙСЬКО ОТРИМАЄ ВІДРЕМОНТОВАНІ 17 ЛІТАКІВ, 3 ВЕРТОЛЬОТИ ТА 30 АВІАДВИГУНІВ»

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

За словами керівника оборонного відомства, Збройні Сили України оновлюють свій авіапарк, тож уже до кінця поточного року у війська надійдуть відремонтовані 20 літальних апаратів — 17 літаків і 3 вертольоти, а також 30 авіадвигунів. Загальна сума замовлення становить понад 426 мільйонів гривень. При цьому військове відомство контролюватиме не тільки використання коштів, а й якість і своєчасність виконуваних робіт.

Початок на 1-й стор.

На сьогодні Міністерство оборони вже отримало з авіаремонтних підприємств 8 літаків і 13 авіадвигунів. При цьому пріоритетне завдання для оборонного відомства полягає в переозброєнні та забезпеченні Української армії всім необхідним у максимально короткі терміни, використовуючи можливості українських оборонних підприємств. Міністр оборони повідомив, що на кожному заводі вже є певна частина техніки, яка законтрактована і підготовлена до відправлення в зону АТО.

Окрім цього, Міністр оборони України, його перший заступник Іван Руснак та командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-полковник Юрій Байдак ознайомилися з вертолітним виробництвом, взяли участь у відкритті сучасного тренажерного центру та відвідали музей техніки.

Керівник вітчизняного оборонного відомства закликав керівництво підприємств ОПК у першу чергу забезпечувати потреби Української армії.

— Я почув, що деякими РЛС зацікавилися країни-члени НАТО. Вони нам теж потрібні й сподіваюся, що перші зразки отримають саме українські Збройні Сили, — сказав він.

За його словами, метою робочої поїздки до Запоріжжя та зустрічей з керівництвом підприємств вітчизняного оборонно-промислового комплексу було визначення реальних потреб армії. — Вони від нас почули, що нам потрібно, ми своєю чергою зрозуміли їхні проблеми, — наголосив генерал-полковник Валерій Гелетей. — Сьогодні ми ознайомились із можливостями заводів. Люди працюють у три зміни! Вони розуміють усю відповідальність перед Батьківщиною та роблять свій неоціненний внесок у благородну справу захисту Вітчизни.

Міністр оборони нагородив працівників вітчизняного ОПК, які здійснюють ремонт і модернізацію озброєння та військової техніки в інтересах Збройних Сил України, грамотами та цінними подарунками.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

ХРОНІКА АТО

ПЕРЕМИР'Я З ВОГНЕВИМИ ПРОВОКАЦІЯМИ ТЕРОРИСТІВ

Ситуація в зоні проведення АТО залишається напруженою. Терористи порушують домовленості про припинення вогню, продовжуючи здійснювати напади і обстріли сил АТО та населених пунктів регіону. Так, бойовики з артилерії обстріляли житлові квартали Донецька в Куйбишевському та Петровському районах, села Нікішине Шахтарського району Донецької області. Обстріли з установок «Град» зафіксовані в районі Лисичанська.

Тристоронні кліринготі групи спостерігачів з України, ОБСЄ та Росії з питань припинення вогню та поетапної стабілізації лінії розмежування сторін також фіксували порушення умов перемир'я. Після фіксації одного з обстрілів у місті Дебальцеве представники РФ вийшли на зв'язок з місцевим польовим командиром незаконних збройних формувань. Він підтвердив ведення обстрілу, але вогонь не припинився через, начебто, дії непідконтрольних бойовикам підрозділів.

5 жовтня в районі міста Щастя терористи тричі обстріляли з мінометів, гранатометів та артилерії взводний опорний пункт сил АТО в Луганську ТЕС. Наші військові відбили атаки терористів під Дебальцевим, поблизу селища Гродівка Красноармійського району. У селищі Донецьке бійці Нацгвардії відбили атаку та запобігли спробі прориву диверсійно-розвідувальної групи російських найманців. У донецькому аеропорту наші військові двічі відбивали атаки терористів, які вони здійснювали після обстрілів з артилерії, танків і стрілецької зброї. Усі напади відбито зі значними втратами для ворога.

5 жовтня загинув 1 військовослужбовець, 13 отримали поранення.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ КОНФЛІКТУ

Внаслідок обстрілів терористами житлових кварталів Донецька загинули 2 мирні жителі, ще 13 отримали осколкові поранення різного ступеня тяжкості. Особливо зазнали руйнувань Петровський, Київський і Куйбишевський райони міста. Через потрапляння снарядів і виникнення внаслідок цього пожеж пошкоджені житлові будинки та промислові підприємства. Системи життєзабезпечення міста продовжують функціонувати, комунальні служби працюють у посиленому режимі.

На Донеччині внаслідок дій бойовиків припинили роботу 24 заклади охорони здоров'я. Частішають випадки невдоволення місцевих мешканців діями терористів, а також збільшується кількість сутичок між різними бандами терористів та російськими військовими.

У Луганську російські бойовики, які назвались донськими козаками, захопили Свято-Троїцький кафедральний собор Київського патріархату, вигнали священиків та заявили про перебудову храму під гуртожиток.

На Донеччині у школах та вишах терористи примусово нав'язують викладання лише російською мовою.

За оперативними даними, з Росії до Луганська прибула затверджена Міністерством освіти РФ партія російських підручників. Крім цього, в навчальних закладах юридичного спрямування, терористи намагаються запровадити предмет «Російське право».

РЕАКЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ НА ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Міністерство економічного співробітництва та розвитку Німеччини відправило до України вантаж із гуманітарною допомогою для Донбасу. Міністр економічного співробітництва Герд Мюллер повідомив, що вантаж містить мобільні будиночки, польові кухні, радіатори, електрогенератори, баки для пального та води, зимовий одяг, ковдри, спальники й гігієнічні набори. Загальна вартість гуманітарного вантажу сягає 12 мільйонів доларів. Міністр наголосив, що це «сигнал солідарності», і що народ України може розраховувати на Німеччину як на надійного партнера.

Доповідач по Україні в Європарламенті Яцек Саріуш-Вольський заявив, що принаймні останні десять років Росія озброювалася та готувалася до військової агресії. «Помилкою було те, що ми вважали, що наші активні політичні зусилля щодо розбудови стратегічного партнерства з Москвою зможуть цивілізувати Росію», — сказав він.

Голова ПАРЄ Анн Брассер заявила про можливість повної зупинки членства Росії в Асамблеї у січні 2015 р. «Я не можу заглядати в майбутнє, але я думаю, що коли до січня нічого не зміниться в позитивному напрямку, то існує велика ймовірність того, що повноваження делегації Росії не тільки не будуть відновлені, але, навпаки, буде висловлено думку, що ми поки що з російською делегацією працювати тут не хочемо», — сказала Анн Брассер.

Міністр оборони Франції Жан-Ів Ле Дріан заявив, що Франція найближчими днями планує запустити спільну операцію з Німеччиною, щоб стежити за припиненням вогню на Донбасі. Міністр оборони ФРН Урсула фон дер Ляєн також заявила про готовність при потребі надати підтримку Україні. Деталі цієї програми наразі опрацьовуються.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

ФАКТИ СВІДЧАТЬ

РФ ВИПРОБОВУЄ НА ДОНБАСІ НОВІ БОЄПРИПАСИ

Донбас став полігоном для випробування збройними силами Російської Федерації новітнього озброєння та заборонених боєприпасів. На цьому наголосив начальник Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України, доктор технічних наук, професор полковник Ігор Чепков під час брифінгу в «Укрінформі».

— За останнє десятиліття у боєприпасів, які перебувають на озброєнні збройних сил РФ, суттєво зросла бронепробивна здатність. Зокрема, 5,45-мм патрони 7Н6 з 1986 року, а 7,62-мм автоматні Н-231 і гвинтівкові Н-323С — з 1989 року випускаються тільки з термозміцненим осердям. На озброєння ЗС РФ прийняті набої підвищеної бронепробивної здатності, бронебійні набої, а також пістолетні з бронебійними кулями та кулями підвищеної пробивної здатності. Сьогодні снайперами бандитських та терористичних угруповань «ЛНР», «ДНР» та підрозділами ЗС РФ, які перебувають на території Донецької та Луганської областей, широко застосовується 7,62-мм гвинтівковий снайперський набій з кулею БС, який отримав індекс 7Н37, — повідомив полковник Ігор Чепков.

За його словами, інформація, поширювана російським оборонним відомством та засобами масової інформації, про те, що протягом двадцяти років збройні сили РФ не проводили заміни боєприпасів, не відповідає дійсності.

Своєю чергою начальник Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України зауважив, що інститутом проведено оцінку бронепробивної здатності цього набою на бронепластинах, які використовуються в індивідуальному бронезахисті військовослужбовців. В усіх випадках куля набою 7Н37 ці бронепластини пробивала.

Полковник Ігор Чепков наголосив, що в ході дослідження було виявлено, що зазначена куля має серцевину з карбід-вольфрамового сплаву. На доказ того, що кулі мають російське походження, офіцер навів результати дослідження, зазначені в інформації заводу-виробника цього боєприпасу — Центрального проектного інституту машинобудування РФ.

А начальник науково-дослідного відділу Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України полковник Святослав Сус припустив, що терористи та підрозділи ЗС РФ у зоні АТО можуть використовувати великокаліберні снаряди підвищеної бронебійності, які перебували на озброєнні колишньої радянської армії та мають у своєму складі збіднений (природний) уран.

— Це зокрема ті, що можуть бути використані під час стрільб із самохідних артилерійських установок 2С3 «Акація» та 2С19 «Мста-С». Це також стосується і самохідної гаубиці 2С7 «Піон» та самохідного міномета 2С4 «Тюльпан», — зазначив полковник Святослав Сус.

Радник Міністра оборони України Олександр Данилюк у ході брифінгу повідомив, що вітчизняні оборонні підприємства готові розробити набої, які за своїми показниками зможуть значно перевершити ті новітні боєприпаси, які Росія використовує на Сході України. Найближчим часом буде налагоджене виробництво, яке дозволить виробляти фактично всю лінійку боєприпасів для Збройних Сил України.

Він зауважив, що у зв'язку з появою в російській армії новітніх боєприпасів в усьому світі постала необхідність перегляду концепції щодо бронетехніки. Деякі країни-члени НАТО вже почали переглядати свої оборонні замовлення.

— Відомості, які ми маємо щодо ураження бронетанкової техніки на Сході України, змушують нас переосмислити підходи до бронювання техніки, шукати нові способи її захисту. Роботи в цьому напрямі вже розпочалися в Міністерстві оборони України, — наголосив Олександр Данилюк.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

ГОНКА... СКОРОЧЕННЯ

Будемо відверті. Однією з головних причин ситуації, що склалася на Донбасі, є підрив системи оборони і національної безпеки України. Погодьтесь, якби в нас була потужна, боєздатна армія, навряд чи б агресор зважився на анексію, терористичні атаки і навіть на пряме озброєне вторгнення. Одним із ключових факторів боєздатності будь-якої армії є наявність на її озброєнні сучасних, ефективних засобів ведення війни.

Так, українська армія сьогодні швидко «вчиться воювати». Але лише одного бойового досвіду солдата буває замало для перемоги. У нашому випадку дається взнаки відсутність сучасної зброї і необхідного рівня технічного оснащення війська. Особливо, коли противник озброєний новітніми зразками ОВТ.

У зв'язку з цим сьогодні в багатьох наших громадян виникають цілком очевидні запитання до окремих українських «військових реформаторів». Правда в тому, що протягом багатьох років те, що називали реформуванням війська, переважно зводилося до його механічного скорочення і до фактичного роззброєння.

Але ще більше запитань у наших громадян виникає до багатьох державних посадовців, народних обранців, які не тільки тримали українське військо всі роки незалежності на мізерному раціоні, але й долучилися до його роззброєння, активно торгуючи «надлишковим» ОВТ.

Сьогодні суспільство неабияк цікавить, куди ж поділася вся та зброя, яка дісталася Україні від «непереможної і легендарної», і де виторг за продане, чому ці кошти не спрямовувалися на модернізацію наявного ОВТ, придбання сучасних зразків для «нового» війська?

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

ЯК РОЗЗБРОЇЛИ П'ЯТЬ ФРОНТІВ

Після розпаду Радянського Союзу у спадок Україні дісталося потужне угруповання військ з близько 780 тис. військовослужбовців. До його складу входили військові округи, армії, армійські корпуси, дивізії і полки так званого другого стратегічного ешелону (перший був розгорнутий у країнах Східної Європи). Тобто це були найбільш боєздатні частини, оснащені найсучаснішим на той час озброєнням.

Реформування через скорочення?

Після розпаду Радянського Союзу у спадок Україні дісталося потужне угруповання військ з близько 780 тис. військовослужбовців. До його складу входили військові округи, армії, армійські корпуси, дивізії і полки так званого другого стратегічного ешелону (перший був розгорнутий у країнах Східної Європи). Тобто це були найбільш боєздатні частини, оснащені найсучаснішим на той час озброєнням. У технічному вираженні Україні дісталося понад 9 тис. танків, понад 11 тис. броньованих бойових машин і бронетранспортерів, близько 18 тис. артилерійських і реактивних систем, щось із 1000 бойових літаків, значна кількість іншої зброї (від сучасних зенітних ракетних комплексів, до оперативно-тактичних і тактичних ракетних комплексів). На базах зберігання та відповідних резервних складах зберігалася величезна кількість боєприпасів, ПММ, продовольства. Цього цілком вистачило б на екіпірування за «радянськими стандартами» п'яти повнокровних фронтових об'єднань. Загальна вартість цього військового майна за обережними оцінками деяких зарубіжних експертів становила близько 89 млрд доларів.

ПІСЛЯ РОЗПАДУ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ УКРАЇНА СТАЛА ВЛАСНИКОМ ТРЕТЬОГО ЗА ВЕЛИЧИНОЮ ЯДЕРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ У СВІТІ

У червні 1992 року Верховна Рада України ратифікувала Договір про звичайні збройні сили в Європі, яким визначалися максимальні рівні озброєння і військової техніки для України. Згідно з цією угодою нашій країні необхідно було різко скорочувати кількість ОВТ, що були в її розпорядженні. Кількість танків необхідно було зменшити на 5300, бойових броньованих машин — на 2400, бойових літаків — на 477 одиниць. До реалізації цих завдань Україна приступила вже у серпні 1992, причому вельми плідно.

За даними Лондонського інституту стратегічних досліджень, лише до 1994 року Україна продала зброї, боєприпасів та амуніції на суму 32,4 млрд доларів. На думку експертів, цієї суми мало б вистачити не лише на реформування війська, а й на зміцнення економіки держави.

Багаторічна політика, спрямована на скорочення війська, та його фінансування за залишковим принципом знижували його боєздатність. Широко розрекламоване військо нової моделі — навчене, мобільне, компактне та озброєне сучасними зразками ОВТ — залишалося на папері. Всі неодноразові спроби «реформувати» Збройні Сили України зводилися до його фактичного скорочення. Це ж стосувалося кількості наявного озброєння і військової техніки.

А це до останнього часу давало підстави для торгівлі зброєю, адже її продавали в межах державної політики. Доки всім не стало зрозуміло, що для відбиття агресії необхідно дбати про те, щоб наявна техніка вітчизняного війська була боєздатною, а ще його слід озброїти сучасними ефективними технічними новинками.

Наведу на підтвердження вищесказаного кілька цифр. Так, 2012-го Україна продала на збройовому ринку звичайних озброєнь продукції на 4 млрд доларів, обійшовши за обсягами продажів такі традиційно збройові країни, як Великобританія і Швеція, і була цілком порівнянна з Ізраїлем. Той факт, що це здебільшого була військова техніка і озброєння ще з радянських армійських запасів, нікого в нашій країні особливо не бентежив. Як і те, що ці успішні продажі жодним чином не сприяли підвищенню боєздатності Збройних Сил України. Багато років на такий стан речей не звертали уваги, поки у Криму не з'явилися «зелені чоловічки» Путіна.

ДО 1994 РОКУ УКРАЇНА ПРОДАЛА ЗБРОЇ, БОЄПРИПАСІВ ТА АМУНІЦІЇ НА СУМУ 32,4 МЛРД ДОЛАРІВ. ЦІЄЇ СУМИ МАЛО Б ВИСТАЧИТИ НЕ ЛИШЕ НА РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКА, А Й НА ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІКИ ДЕРЖАВИ

Дороге задоволення

Тепер стосовно ядерного роззброєння України, яке багато наших громадян схильні вважати «хибним» рішенням української влади. Особливо голосно почали про це говорити сьогодні, коли Україні доводиться мати справу з відвертою агресією з боку східного сусіда.

Слід зауважити, що деяка логіка тут усе ж таки простежується. Погодьтеся, одна річ наважитись на анексію територій мирної без'ядерної держави, яка до того ж знаходиться у стані революційних та економічних потрясінь, і абсолютно інша — забрати курортний півострів у країни «з ядерними боєголовками». Але це питання не можна розглядати однобоко.

Після розпаду Радянського Союзу Україна стала власником третього за величиною ядерного потенціалу у світі. На озброєнні відповідних частин і з'єднань, які дислокувалися в нашій державі, було 130 міжконтинентальних ракет РС-18 (СС-19) на рідкому паливі з шістьма ядерними боєголовками кожна та 46 ракет РС-22 (СС-24) на твердому паливі з десятьма боєголовками кожна. Також на момент розпаду Радянського Союзу в нашій країні був розгорнутий повітряний компонент радянської ядерної тріади. До нього входили 21 бомбардувальник Ту-95МС і 19 бомбардувальників Ту-160 з боєкомплектом у 500 крилатих ядерних ракет. Однак уже на 1 червня 1996 року Україна завершила процес свого ядерного роззброєння, на її території не залишилося жодного ядерного боєприпаса. Чому було прийнято саме таке рішення?

Компетентну відповідь на це запитання надав Постійний представник України в ООН Юрій Сергєєв в своєму інтерв'ю «Радіо ООН»:

— В Україні була дуже непроста дискусія, коли приймалися ці рішення, ставлення до цього питання в суспільстві було неоднозначним. Про це роззброєння багато хто говорив у країні, мовляв, навіщо ми це зробили? Але проблема полягає в тому, що володіти ядерною зброєю — це не тільки відповідальність по відношенню до інших, це величезна відповідальність і по відношенню до самих себе. Крім того, це дуже дороге задоволення — тримати ракети в постійній бойовій готовності. Дуже непросто і досить дорого з фінансового погляду забезпечувати відповідний рівень безпеки цього озброєння, аби не сталося чогось, що би призвело до ненавмисних катастрофічних руйнувань. Звичайно, для цього потрібні були величезні на ті часи для України кошти. Особливо на першому етапі перехідного періоду від однієї економіки до іншої, в умовах необхідності вирішувати багато соціальних проблем, що дісталися від СРСР. По суті, в той час отримати необхідний фінансовий ресурс і спрямувати його на утримання та експлуатацію ядерного озброєння, а це був аж ніяк не десяток одиниць боєголовок, що зберігаються на якомусь одному складі або в якомусь простому вириту колодязі, це були цілі містечка, найскладніші спеціальні інженерні споруди, для України було не просто складно, а практично неможливо. І технологічно складно, тому що коли в тебе є балістична ракета, у тебе повинні бути всі засоби її супроводу, тобто супутники, центри космічного стеження тощо. Це знову ж таки величезні витрати. Тобто економічно та фінансово для нашої держави на той час і в тих умовах було б надскладно утримувати ядерний арсенал.

Отже, саме тому й було прийняте рішення про «без'ядерний статус» України, в результаті чого третій у світі за потужністю ядерний арсенал був ліквідований. Хоча «Будапештські гарантії», дані Україні світовими «авторитетами» в цьому зв'язку, в реальності виявилися нічого не вартими. Також наша країна не дочекалася належної грошової компенсації за ліквідацію своїх ракет і бомбардувальників...

Костянтин МАШОВЕЦЬ, «Народна армія»

●ВІДДАНІ СИНИ УКРАЇНИ

Капітан Олександр ПЕТРАКІВСЬКИЙ напередодні виходу на бойову операцію

ЛЕГЕНДА ПРО КОМАНДИРСЬКУ КАСКУ

Про бійців підрозділів спецпризначення ходять легенди. Чимало їх виникло й у 8-му окремому полку спецпризначення. Одна з них пов'язана з героїчним вчинком капітана Олександра Петраківського. Не останню роль у цій історії відіграла командирська каска. Вона врятувала життя одного з підлеглих офіцера. А для нього стала відліковою точкою випробувань у наш бурхливий час.

Все почалося під селищем з життєствердною назвою Щастя, що в Луганській області. Можливо, що колись люди мали всі підстави вважати себе щасливими. Але з початком тут бойових дій життя сповнене суцільних негараздів. Не оминув нещасливий збіг обставин і групу спецпризначенців капітана Олександра Петраківського. Разом з ними командир був у зоні бойових дій з першого дня антитерористичної операції в цьому регіоні. Неодноразово виходив на виконання складних та ризикованих завдань. І завжди повертався з них без втрат. Бо набув досвід і те особливе відчуття небезпеки, яке може виникати в бійців під час перебування в тилу противника. Тож воєнне «щастя» до того трагічного дня 21 липня не залишало офіцера та його підлеглих.

От і того разу група капітана Петраківського відбула на розвідування місцевості та шляху, яким мала рухатися колона основних сил підрозділів військової частини. Тоді Олександру його бойовий досвід підказав, що вони натрапили на засідку терористів. Миттєво оцінивши обстановку, капітан звернувся до бійців: «Приймаємо бій!»

Їх було лише чотирнадцять. А можна сказати — аж чотирнадцять. Бо кожен з бійців-спецпризначенців — справжній професіонал. Та ворог мав чисельну перевагу. Про напругу бою свідчить те, що в декого з розвідників від перегріву навіть заклинило зброю. Між тим терористи піддали позиції українських військовослужбовців шаленому мінометному обстрілу. В гарячці бою один з бійців загубив сталеву каску. Побачивши це, капітан Олександр Петраківський віддав підлеглому свій кевларовий шолом, чим врятував його життя. Той після бою виявив на касці сім вм'ятин від осколків і тихо сказав: «Якби не командирський шолом, то не залишився б живий…»

Між тим за кілька хвилин після того, як офіцер віддав свій шолом розвіднику, йому в голову влучив осколок міни. Попри важке поранення, він виносив з-під обстрілу поранених бійців і продовжував керувати підрозділом. Вже закінчувалися боєприпаси, коли нарешті підійшло підкріплення. Медики почали надавати першу допомогу…

З мобільного госпіталю героїчного офіцера доправили до Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міністерства оборони України. Столичні військові медики зробили майже неможливе, рятуючи життя пораненого капітана. Їм довелося запускати серце, яке зупинилося під час операції. А потім тривалий час Олександра Петровича виводили з коми. Та на цьому випробування як для офіцера, так і для його рятівників не закінчилися. Ще один уламок кості черепа був виявлений у мозку. Тоді хірурги сказали дружині капітана Петраківського Галині Андріївні: «Такі операції роблять лише в Ізраїлі…» І приголомшили новою звісткою: це коштуватиме понад 200 тисяч доларів…

Коли я зателефонував матері Олександра Тетяні Никифорівні, вона повідомила, що на горе родини відгукнулося багато спонсорів, які зібрали необхідні кошти на лікування сина за кордоном. У супроводі батька Петра Станіславовича пораненого офіцера доправили літаком до однієї з клінік Ізраїлю. Там проводиться обстеження, за результатами якого визначать курс лікування. На цей час Олександр уже самостійно дихає, розплющує очі, коли до нього звертаються…

Говорять, що героями не народжуються, ними стають. Поцікавився в пані Тетяни «секретами» виховання таких високих патріотичних якостей в їхнього сина. «А в нас всі члени сім'ї — професійні військовослужбовці. Отже, виховували всім способом нашого життя, особистим прикладом». Мати Олександра — підполковник Військової служби правопорядку Збройних Сил України. Батько — полковник, звільнився у запас з посади заступника начальника факультету аеромобільних військ Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

У рік звільнення Петра Станіславовича курсантом цього ж факультету став Олександр. На той час він вже здійснив понад сто стрибків з парашутом і досконало володів всіма тими зразками стрілецької зброї, яка була у воїнів підрозділів спецпризначення. Його батько, котрий тоді служив у цьому елітному полку, ще з 8 класу навчання у школі почав готувати до офіцерської служби сина Олександра і старшу доньку Світлану. Вона теж носить погони капітана і проходить службу в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського. На третьому курсі львівської Академії сухопутних військ навчається й дружина капітана Петраківського Галина.

Ось до такої військової династії належить 26-річний Олександр Петраківський. Тож можна стверджувати, що в основі його героїчного подвигу — той гарт, який успадкував від батьків та діда Станіслава Дем'яновича. Цікава деталь. Той теж у званні капітана в роки Великої Вітчизняної війни вивів свою частину з оточення, чим врятував життя багатьом бійцям.

Кожна легенда має довге життя, коли розповіді про неї підкріплюються новими героїчними вчинками. Не знаю, де зараз знаходиться та каска капітана Олександра Петраківського, яку він у бою віддав підлеглому, врятувавши йому життя. Але подумав: якщо б вона стала експонатом музею бойової слави окремого полку спецпризначення, в якому служив цей офіцер, або академії, де навчався, то стала б бойовою реліквією. Однією з тих, на яких виховують воїнів-патріотів.

Нам завжди хочеться, щоб легенди мали продовження. Ця незвичайна історія про командирську каску може стати такою. За умови, якщо втілиться в життя мрія батька Петраківського-старшого. Він сформулював її так: «Коли поставлю на ноги Олександра, ми разом повернемося на передову, щоб помститися тим бандитам, які вбивають та калічать наших синів…»

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

●ІСТОРІЯ ОДНОГО ГЕРОЯ

ДОБРИЙ ЛІКАР БОРОВИК

Коли дивишся на цього спокійного, привітного чоловіка, важко повірити, що зовсім недавно під нищівним вогнем терористів він врятував сімох товаришів.

…Групі десантників поставлено завдання: просуваючись прилеглими до Слов'янська дорогами, виявляти терористів і знищувати їх. У разі виявлення значних сил ворога викликати на підмогу вертольоти вогневої підтримки.

— У складі нашої групи було з п'ятдесят вояків, — розповідає сержант медичної служби Микола Боровик. — Пересуваючись на п'ятьох бронетранспортерах, ми ретельно обстежували всі об'єкти на своєму шляху. Неподалік села Крива Лука вирішили обстежити й колишній дитячий табір, що заріс будяками.

Подолавши неглибоку річку, бронетранспортери наблизились до дитячої оздоровниці. Коли до об'єкту залишалося якихось 500–700 метрів, по десантниках із засідки ударили з кулеметів і гранатометів. Місце нападу терористи обрали продумано, практично позбавивши наших вояків можливості для маневру. Хлопці, тільки-но пролунали перші автоматні черги, миттєво зіскочили з броні й, прикриваючись бойовими машинами, відкрили вогонь у відповідь.

— Зав'язався бій, — продовжує Микола Боровик. — Перевага і вогнева, і у живій силі — на боці терористів. Вони це добре розуміли, тому запропонували нам здаватися. Та не на тих натрапили…

У розпал бою командир групи викликав по рації вертоліт, який забрав поранених, а ми, відбивши атаку, повернулися до місця постійної дислокації.

У тому бою санітарний інструктор роти сержант медичної служби Боровик не лише поливав ворога автоматним вогнем, а й надав невідкладну медичну допомогу своїм сімом побратимам. Один з них був досить важко поранений, але завдячуючи своєчасній і кваліфікованій допомозі сержанта медслужби Боровика, вижив. Тепер його життю ніщо не загрожує. З вдячністю і теплом він розповідав сусідам по палаті про свого рятівника — доброго лікаря Боровика.

Микола ж під час бою дістав важке поранення руки і нині теж перебуває на лікуванні в Головному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ». На стан здоров'я не скаржиться, вважаючи, що йому «неабияк пощастило, бо хлопцям перепало більше». А ще він хвилюється за своїх земляків фельдшерів Олега Захарчука, Миколу Коваленка та Володимира Сокиринського, які разом з ним призвалися до війська і сьогодні перебувають на передовій боротьби з терористами, які хочуть розколоти Україну.

У рідному подільському селі Миколу з нетерпінням чекає родина — дружина Вікторія та син Віктор. А ще — колеги, односельчани. За словами останніх, Микола Боровик завжди є людиною, готовою прийти на допомогу.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

Народна армія
7 жовтня 2014 року

ШКОЛА МИРОТВОРЧОСТІ

ІРАКСЬКИЙ ДОСВІД НА СЛУЖБІ НАШОГО ВІЙСЬКА

Україна розпочала миротворчу діяльність 1992 року. Тоді наш 240-й батальйон боронив мир на території колишньої Югославії. Далі географія української миротворчості розширилася з Балкан до країн Близького Сходу і Африки.

За цей період понад 50 тисяч українців взяли участь у 28 операціях з підтримання миру в різних країнах світу. Про те, що дала Українському війську участь у миротворчих операціях, зокрема в Іраку, свою думку висловив Сергій Грабський, голова ради Всеукраїнського об'єднання «Союз учасників миротворчих операцій».

— Насамперед, це величезний досвід загальновійськових, інженерних підрозділів та підрозділів армійської авіації і всебічного забезпечення. У місіях здійснено понад 50 тисяч вильотів літаків та вертольотів із середнім нальотом у перерахуванні на річний цикл 300–360 годин на екіпаж. До речі — це один із найкращих світових показників. Тобто за 6 місяців участі в миротворчій операції наш льотчик отримує такий досвід льотної роботи, на який в Україні потрібно понад 10 років, — розповідає Сергій Грабський. — До того ж миротворча діяльність наших військових фінансово вигідна для держави. Від ООН отримано за неї більше 500 млн доларів США. Ще один важливий постулат в обговоренні цієї теми — участь України як суб'єкта міжнародної політики в миротворчих операціях зміцнює авторитет держави на світовому рівні, дозволяє сприймати Україну як важливий фактор забезпечення стабільності та миру. Участь військових підрозділів України в миротворчих операціях є справжньою школою набуття практичного досвіду врегулювання збройних конфліктів.

В іракській місії, зауважив С. Грабський, від України у військовій операції брало участь найчисельніше загальновійськове з'єднання. У нас цю місію називали миротворчою, хоча за більшістю ознак ця операція була значною мірою бойовою. За понад 20 років незалежної України наше військо набуло величезний досвід застосування загальновійськових підрозділів оперативно-тактичного рівня. «На жаль, в Україні не передбачалося застосування штатних бойових підрозділів у міжнародних місіях, тому після повернення в Україну військовослужбовці поверталися до своїх військових частин і таким чином безцінний бойовий досвід розпорошувався. Перебуваючи у тренувальній місії НАТО в Багдаді, я неодноразово зустрічав військових інших країн, які пам'ятали український військовий контингент в Іраку, відгуки були найкращі. Беручи участь у багатонаціональних командно-штабних навчаннях, вже після повернення з Іраку в Україну, я чув від грузинських офіцерів розповіді про застосування бригади, яку Грузія вивела з Іраку в зв'язку з російсько-грузинським конфліктом. За їхніми словами, задіяння цієї бригади проти російських військ було вдалим: добре злагоджену бригаду ввели в бій одразу після повернення з Іраку, і вона на своїй ділянці змусила росіян зупинити наступ на тривалий термін. Думаю, що й українські бригади поверталися на Батьківщину не в гіршому стані», — вважає голова ради Всеукраїнського об'єднання «Союз учасників миротворчих операцій».

Відновлення боєздатності та психологічна адаптація

Багато наших військових з іракським гартом нині захищають суверенітет нашої Батьківщини на Сході країни. Їхні безцінні знання та досвід поєднані з патріотичним налаштуванням молодого покоління, помноженим на підтримку народу. За словами Сергія Грабського, крім сучасної зброї, сили АТО потребують ротації, свіжих сил, як це робить російський агресор, поки триває перемир'я. Можливо, слово «ротація» не всім подобається, але досвід усіх військових конфліктів, і миротворчих операцій також, підказує, що для ефективного виконання завдань застосовується 6-місячний цикл бойової роботи, а потім заміна для відновлення боєздатності. Іракські підрозділи міняли раз у 6 місяців. УКРПОЛБАТ на Балканах проводив ротацію раз на рік, але там були дещо інші умови.

На думку С. Грабського дуже важливо приділяти належну увагу відновленню боєздатності підрозділів та психологічній адаптації військовослужбовців.

— Це насправді актуальна проблема. В Україні є певний порядок і процедури, які проходять військовослужбовці після повернення з місії: обов'язкове поглиблене медобстеження, реабілітація та лікування в разі необхідності. Але ці процедури стандартні для всіх, вони не враховують регіон проходження служби, інтенсивність навантажень, силу зазнаної психологічної травми тощо. Можливо, варто запозичити іноземний досвід. Наші західні колеги, переважно з країн НАТО, приділяють реабілітації своїх військових, які повертаються з місій, значну увагу. Вони застосовують диференційований підхід. Наприклад, комбатантам, які перебували в бойовій місії і не отримали психологічних травм, достатньо бесіди з фаховим психологом. Комбатанти, які зазнали травми або мають наявні ознаки такої (постконфліктний синдром тощо), потребують більш серйозної допомоги і ширшого комплексу інструментів реабілітації. А військовослужбовцям, які отримали інвалідність, надається повний комплекс лікувально-реабілітаційних заходів. У двох останніх випадках, окрім постраждалого, така робота проводиться з його родичами та оточенням. Близькі люди мають знати, якої допомоги потребує людина для якнайшвидшої реабілітації. Нещодавно на прес-конференції в ІА «Укрінформ» радником Президента Ольгою Богомолець було проанонсовано створення двох проектів, спрямованих на реабілітацію дітей із зони АТО, а також військовослужбовців, які повертаються з АТО. Ми як громадська організація, що охоплює військове середовище, розуміємо цю проблему і готові включитися в роботу як на рівні залучення експертних груп, так і на рівні практичної реалізації. Головне, щоб це була конкретна робота на вирішення реальних проблем, — каже Сергій Грабський.

Інструменти врегулювання конфліктів

— Що може прискорити врегулювання ситуації на Сході України?

— Світовий досвід засвідчує ключову роль цивільно-військових відносин/взаємодії в локалізації збройного конфлікту та стабілізації ситуації в регіоні в постконфліктний період. У багатьох західних країнах комплексно застосовуються цивільні та військові інструменти врегулювання конфліктів. Це, як правило, сприяє ефективному вирішенню проблеми. Разом з проведенням суто військових дій проти незаконних збройних формувань застосовувались інші заходи, зокрема відновлення зруйнованої інфраструктури, залучення фінансових ресурсів на державному рівні, створення сприятливого середовища для розвитку бізнесу, створення сприятливих умов для формування легітимних органів влади (вибори), координація (контроль) дій у гуманітарній, правовій, медійній сферах.

В Іраку, наприклад, за таких умов розпочали впроваджувати будівельні проекти з відновлення шкіл, лікарень, систем водопостачання та каналізації. Внаслідок цього була швидко реанімована соціальна сфера: дітям було де вчитись, хворим — лікуватись тощо. Основна маса дорослого населення, задіяного в реалізацію цих проектів, отримала стабільне джерело доходу і вже не розглядалась як резерв для поповнення терористичних угруповань. Адже люди, щоб прогодувати родину, іноді можуть пристати й на радикальні пропозиції. Також для якнайшвидшого формування легітимних органів влади проводились вибори. Це певною мірою дозволяло покласти відповідальність за ситуацію у країні на національні та місцеві еліти.

Михайло ЧЕРНОВ,
Київ

РЕАБІЛІТАЦІЯ ПОРАНЕНИХ

«МИ З ТОБОЮ ЩЕ ПОТАНЦЮЄМО...»

Як «Народна армія» вже повідомляла, Закон України «Про реабілітацію інвалідів в Україні» 23 липня 2014 року було доповнено абзацом про протезування та забезпечення всіма засобами пересування за рахунок держави учасників антитерористичної операції. Нагадуємо, що відтоді дія його поширюється на військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Збройних Сил України та інших військових формувань, які брали безпосередню участь в АТО, забезпеченні її проведення.

Ця норма стосується також працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися та брали безпосередню участь в антитерористичній операції. Зокрема й мирних громадян, які проживали в районі її проведення та не вчиняли кримінальних правопорушень. Всі ці категорії громадян мають право на забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації, санаторно-курортним оздоровленням на підставі висновків лікувально-профілактичних закладів чи рішень військово-лікарських комісій незалежно від встановлення їм інвалідності. Отже, ті з них, які потребують протезування, включені до державної програми і допомогу в реабілітації отримають безкоштовно.

За словами директора Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковника медичної служби Віталія Андронатія, протезування потребують майже 50 поранених військовослужбовців. Їхня реабілітація — процес багатогранний і тривалий. Він передбачає багато заходів: від виготовлення протезів до забезпечення такої людини житлом, зручним для інваліда. Практичне все подальше життя така людина має бути під опікою медиків та соціальних працівників.

На цей час засобами технічної реабілітації забезпечено кількох поранених учасників антитерористичної операції. Серед перших військовослужбовців, які скористалися таким правом, був Володимир К. Цей 36-річний житомирянин, батько трьох дітей, брав участь у бойових діях на Донбасі. В одному з боїв отримав важке поранення і втратив ногу. Коли Володимир перебував на лікарняному ліжку у Львові, до нього завітали техніки-протезисти місцевого експериментального підприємства засобів пересування та протезування. Цей завод, який працює вже 93 роки, є одним з провідних з виробництва такої продукції. Щороку тут виготовляють понад тисячу штучних «ніг». Високу якість такої реабілітації пацієнтів підтверджує те, що після проходження відповідного курсу вони можуть навіть… грати у футбол чи танцювати.

От і пораненому військовослужбовцю Володимиру К. техніки-протезисти Юрій Яськів та Зіновій Долгун змайстрували сучасний механічний протез за формою здорової ноги. Вже у перший день користування ним Володимир зробив кілька самостійних кроків. Попереду в нього ще тривалий курс реабілітації. Лікарі стаціонару Львівського протезного заводу впевнені, що їхній пацієнт як людина сильного духу та характеру повернеться до повноцінного життя.

Зможуть допомогти пораненим бійцям і фахівці Ковельського протезного цеху, який є структурним підрозділом Львівського заводу. Тут спеціалізуються на виготовленні протезів рук. Як повідомила керівник цього підприємства Людмила Козак, тут щомісяця за передовими західними технологіями виробляють кілька десятків таких штучних кінцівок. Свого часу майстри-протезисти пройшли курс стажування в Німеччині. Сьогодні вони здатні створити такий протез руки, що дозволяє навіть писати. Для поранених у зоні АТО військовослужбовців таке протезування теж буде безкоштовним.

Керівництво Військово-медичного департаменту Міністерства оборони провело круглий стіл за участю медиків, фахівців протезних підприємств, де обговорювалися питання забезпечення поранених у ході АТО військовослужбовців засобами пересування. На нараді зазначалося, що Україна має власний потенціал у виготовленні протезів. А вітчизняні фахівці цієї справи пройшли навчання у кращих іноземних установах і готові на високому рівні забезпечити поранених бійців сучасними технічними та іншими засобами реабілітації.

З цього приводу згадав рядки з популярної серед ветеранів війни пісні: «Мы с тобой, сестра, еще станцуем». Пам'ятаєте ті життєстверджні слова, з якими звертається до медсестри фронтового госпіталю боєць без ніг? Сьогоднішня медицина має незрівнянно більші можливості для реабілітації поранених військовослужбовців, що дає їм надію на повернення до повноцінного мирного життя.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА

ЖІНКИ В СТРОЮ

Під патронатом Міністерства оборони України та Національного агентства з питань державної служби, а також за сприяння фахівців Програми професійної підготовки Офісу зв'язку НАТО в Україні, Посольства Республіки Польщі в Україні в Києві проведено міжнародний круглий стіл «Гендерна рівність та рівні відносини в секторі безпеки і оборони України — сучасність та майбутнє».

У заході взяли участь представники Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради, народні депутати, центральних та місцевих органів виконавчої влади.

— Загальна чисельність військовослужбовців-жінок в Українській армії на сьогодні — 13682 особи, з них офіцерів — 1568, військовослужбовців служби за контрактом — 10799, курсантів — 1315, що значно менше в порівнянні з показниками кількості жінок-військовослужбовців у провідних арміях світу, — зазначив завідувач сектору управління кар'єрою та комплектування посад для проходження служби і навчання за кордоном Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України Олександр Нікітченко. — Цією проблемою ми займаємося з 1993 року, коли військо почали поповнювати перші військовослужбовці-жінки. За цей період напрацьований значний багаж практичних знань, вирішено чимало конкретних проблем. Нагальними зараз є питання щодо облаштування місць служби військовослужбовців-жінок, створення для них належних побутових умов при виїзді на військові полігони тощо. За останні п'ять років робота в цьому напрямку нами активізована, проведені семінари в містах Вінниця і Хмельницький. На них обговорювалася насамперед проблема підвищення гендерної культури в армійському середовищі, адже зміни в цій сфері зможуть реально наблизити Українське військо до європейських і кращих світових стандартів.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Протягом багатьох років питанням гендерної рівності в секторі безпеки і оборони України не приділялось належної уваги, професійна рівність чоловіків та жінок не була забезпечена у всіх можливих сферах: права, можливості та перспективи кар'єрного розвитку чоловіків та жінок все ще не є рівними. Що стосується практики найму в секторі безпеки і оборони, без графіків та статистики помітний дисбаланс у зайнятості чоловіків та жінок, особливо на керівних посадах.

Україна чітко визначила європейський шлях розвитку у сфері безпеки і оборони, тому питання гендерної рівності відносин набувають особливої актуальності.

— Відбулася корисна розмова, яку дозволено вважати першим кроком до створення постійно працюючої дискусійної території для обговорювання цієї значущої теми. Пролунало багато певних пропозицій, що стосуються пошуку новітніх форм підвищення гендерної культури у військах. Ми маємо шанс на підтримку, зокрема й фінансову, міжнародних громадських організацій як у межах Програми професійного розвитку при Офісі зв'язку НАТО в Україні, так і поза нею, — завершуючи дискусію, зазначив начальник відділу військово-соціальної роботи соціально-психологічного управління Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України Міністерства оборони України полковник Віталій Голота.

Тарас МАШКОВЕЦЬ, «Народна армія»

ОГОЛОШЕННЯ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Оголошує конкурс на заміщення посад.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України:

1. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності ОВУ) науково-дослідного управління (проблем ЄАСУ ЗС, наукового супроводження її складових) науково-дослідного центру (проблем керівництва Збройними Силами, наукового супроводження ЄАСУ ЗС), посадовий оклад — 2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за фахом, переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Науковий ступінь — доктор (кандидат) наук, вчене звання — професор (доцент, старший науковий співробітник). В окремих випадках зазначені посади можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають досвід науково-дослідної роботи.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— заява;

— автобіографія (пишеться власноруч розбірливим почерком у довільній формі, але з обов'язковим повідомленням таких даних: прізвище, ім'я, по батькові, дата і місце народження, національність, відомості про навчання у вищих та середніх учбових закладах (що і коли закінчив, за якою спеціальністю, яку кваліфікацію отримав), з якого часу почав працювати, ким, де, коли; повідомити адреси всіх підприємств, установ та організацій, де працював(ла), причина зміни місця роботи; коли та ким призивався на військову службу у Збройні Сили, де і на якій посаді проходив службу, повідомити № військових частин, до складу яких військових округів вони входили; сімейний стан, коли вступив(ла) у шлюб, прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, місце народження і національність дружини (чоловіка), дівоче прізвище дружини. Інші близькі родичі: батько, мати, рідні сестри та брати ваші і вашої дружини (чоловіка), діти, рік та місце їхнього народження, національність, місце їхньої роботи та адреса проживання; чи притягалися ви, ваша дружина (чоловік) і родичі до кримінальної відповідальності (коли, за що);

— копії документів про освіту (дипломи та додатки до дипломів), науковий ступінь, вчене звання (завірені встановленим порядком);

— список наукових праць, винаходів, публікацій;

— інші документи, які свідчать про професійні якості претендента;

— довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки);

— медична книжка.

Документи оформлюються та подаються у вигляді конкурсної справи.

Термін надання документів: до 27 жовтня 2014 року.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, проспект Повітрофлотський, 28, начальнику Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України.

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця — спеціаліста I категорії адміністративного відділу штабу Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України.

Вимоги до кандидатів:

громадянство України;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра;

володіння українською мовою;

вміння працювати на комп'ютері на рівні користувача;

стаж роботи за фахом на державній службі на посаді спеціаліста II категорії не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Прийом документів проводиться за адресою:

03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2.

Додаткова інформація за телефоном: 454–74–38 (з 9.00 до 18.00, крім вихідних та святкових днів).

УПРАВЛІННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Проводить набір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— старший інспектор відділу реєстрації, сертифікації, допуску авіаційного персоналу та аеродромів;

— інспектор відділу реєстрації, сертифікації, допуску авіаційного персоналу та аеродромів;

— старший інспектор сектору сертифікації організацій з технічного обслуговування та ремонту авіаційної техніки;

— головний спеціаліст загального сектору.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра або спеціаліста.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. **Прийом документів проводиться за адресою:** 01135, м. Київ-135, вул. Андрющенка, 6В.

Додаткова інформація за телефоном: 454–45–11, 227–16 (з 9.00 до 18.00, крім вихідних та святкових днів).

Служба безпеки України, за адресою:01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення двох вакантних посад спеціалістів II категорії Управління режиму, документального забезпечення і контролю СБ України.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за напрямами підготовки — військові науки, гуманітарні науки, державне управління, правознавство, захист державної таємниці, ведення діловодства та стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше десяти років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана кадровим підрозділом за тел. 256-96-04.

Термін подання документів — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

***

Служба безпеки України (м. Київ, вул. Володимирська, 33, контактний телефон 271–71–09) оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця (головного спеціаліста) фінансово-економічного управління. До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за відповідним профілем підготовки. Обов'язкове знання державної мови, вміння працювати на комп'ютері, стаж роботи за фахом. **Термін подання документів** — 30 календарних днів з дня оголошення конкурсу.

ДЕПАРТАМЕНТ РОЗРОБОК І ЗАКУПІВЛІ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державних службовців:

— провідного спеціаліста відділу розробок і замовлень озброєння та військової техніки Військово-Морських Сил — 1 (на період перебування основного працівника у відпустці по догляду за внуком до шести років, який потребує домашнього догляду за медичним висновком, до 14.09.2015 р.).

Вимоги до кандидатів:

громадянство України;

знання української мови;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування (експлуатація корабельного радіотехнічного озброєння) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, стаж роботи на державній службі не менше 3-х років або загальний стаж не менше 5-ти років.

Термін подання документів — 30 днів від дня опублікування оголошення.

Контактний телефон: 245–44–85.

27-МЕ УПРАВЛІННЯ (ПО ФІНАНСУВАННЮ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН ТА УСТАНОВ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПІДПОРЯДКУВАННЯ)

Оголошує добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади спеціаліста групи документального забезпечення.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, без вимог до стажу, післядипломна освіта у сфері управління — магістр державного управління за відповідною спеціалізацією.

Термін подання документів — протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

Контактний телефон: 271–12–33.

ЗУСТРІЧ БІЙЦІВ АТО

«ДЯКУЄМО ВАМ ЗА ГЕРОЇЗМ ТА МУЖНІСТЬ»

На Дніпропетровщину із зони проведення антитерористичної операції повернулися військовослужбовці 25-ї окремої повітряно-десантної бригади, які упродовж тривалого часу героїчно виконували поставлені бойові завдання на Сході України.

У селищі Гвардійське воїнів-десантників зустрічали військові побратими, дружини, матері, рідні, близькі, керівники обласної та місцевої влади, представники духовенства, волонтери, місцеві мешканці тощо.

Під час короткого мітингу воїнам-десантникам були висловлені теплі слова подяки за гідне виконання конституційного обов'язку. Також під час заходу хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих.

Заступник голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації Борис Філатов подякував десантникам за їхній ратний подвиг в ім'я майбутнього України, її незалежності та териториальної цілісності.

— За те, що ви для нас зробили, нам усім треба стати перед вами на коліна. Дякуємо вам за героїзм та мужність, — наголосив Борис Філатов.

Фото автора

Самі ж воїни-десантники розповіли, що кожну хвилину відчували підтримку усієї України та Дніпропетровщини, а передані волонтерами матеріальні засоби, майно та речі неодноразово допомагали не тільки виконати поставлену бойову задачу, але й зберегти життя.

Як повідомив командир 25-ї окремої повітряно-десантної бригади полковник Юрій Содоль, бригада вела активні бойові дії з 8 травня. Бої з незаконно озброєними та сепаратистськи налаштованими бандитськими формуваннями безперервно тривали майже п'ять місяців.

— Ротація планова. Протягом місяця планується переозброєння бригади сучаснішою зброєю та поповнення особового складу, — повідомив комбриг.

За словами полковника Юрія Содоля, бійці налаштовані по-бойовому.

Олександр КОЛЕСНИК,
Дніпропетровськ

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

І В ШАХИ ЗІГРАЛИ, І ПОРАНЕНОМУ ДОПОМОГЛИ

Фото автора

Під час проведення четвертого етапу дитячого Гран-прі-2014 Житомирської області з шахів «Лідери шахової мережі» директор 25-го гарнізонного Будинку офіцерів Лариса Вовкогон ініціювала благодійну акцію для допомоги пораненим солдатам 8-го армійського корпусу.

Це звернення було почуте. Протягом дня юні шахісти та глядачі дитячої вистави «Сніжне шоу», яка того дня гралася в гарнізонному Будинку офіцерів, підходили до скриньки та робили свої невеличкі благодійні внески.

Зібрані кошти були перераховані на картковий рахунок Андрія Дмитрієнка, військовослужбовця 8-го армійського корпусу, який 21 серпня був важко поранений під час обстрілу з «Ураганів». На даний час він проходить лікування у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону.

— Одужуй швидше, Андрію, та повертайся до Житомира! — побажали йому діти.

Володимир ВОВКОГОН,
Житомир

ДОПОМОГА ВІЙСЬКУ

АБИ ЗІГРІТИ СОЛДАТСЬКІ СЕРЦЯ

У Рівному вихованці, педагогічний та батьківський колективи загальноосвітньої школи №22 провели благодійну акцію на підтримку військових частин гарнізону. Зокрема вони зібрали теплий одяг, засоби особистої гігієни, продукти харчування, а також придбали спецодяг для військових частин гарнізону.

Також учні взяли участь у Всеукраїнській акції «Лист солдату». Для захисників Вітчизни маленькі українці написали листи, намалювали малюнки, присвятили солдатам вірші. Вихованці школи подякували воїнам за їхню мужність, хоробрість, патріотизм та побажали всім швидше повернутися здоровими додому.

— Діти направду захоплені звитягами наших солдатів і з великим ентузіазмом збирали теплі речі, аби військові не мерзли, та писали листи, аби зігріти серця захисників Вітчизни, — розповів директор школи Сергій Шама.

Олександр ГАЙН,
Рівне

ТРЕТІЙ ТАЙМ

КЛАСИКА БЕЗ СУЧАСНОСТІ

У рамках 8-го туру Чемпіонату України з футболу відбувся матч грандів вітчизняного футболу «Динамо» — «Шахтар». Попри те, що лідером національної першості наразі є дніпропетровський «Дніпро», ці команди так і залишаються грандами.

І поєдинки між ними (в якому б стані вони не перебували) завжди викликають шалений інтерес не тільки палких шанувальників футболу, а й, так би мовити, співчуваючих. Остання зустріч між «динамівцями» та «гірняками» насамперед була цікава тим, що вони грали між собою віддразу після матчів у єврокубках. Кияни, нагадаю, досить легко переграли румунську «Стяуа». А футболісти з Донецька (які нині грають у Львові) не втримали перемогу в грі з «Порту».

До речі, головний тренер національної збірної Фоменко намагався перенести матч між «Динамо» та «Шахтарем» на інший термін. Своє бажання він обумовлював тим, що гравці збірної (яких досить багато в обох командах) не зможуть відновитися перед відповідальними матчами відбірного циклу до Євро-2016. На щастя, керівники нашого футболу виявилися розумнішими за російських колег (там узагалі перенесли два тури), і поєдинок таки відбувся.

Що сказати про нього? Не дуже люблю переповідати хід матчу. Хто хотів, той побачив, а хто ні — Інтернет допоможе. Поділюся лише двома спостереженнями. Перше стосується першого тайму і пов'язане з Ярмоленком. Він, здається, настільки радий, що підписав новий контракт із «Динамо», що починає перетворюватися на недоторканну зірку. Щоправда, виглядає це кумедно. Особливо, коли маленький Тайсон тихенько ляснув його рукою по спині, а Ярмоленко впав так, буцімто його вдарив не футбольний, а великий та жахливий «Залізний Майк». І не по спині, а в мужнє обличчя. А після цього «нокауту» Андрій встав... І побіг.

Другий тайм вже більше нагадував те славнозвісне «українське класіко», до якого ми всі звикли. На жаль, нічого нового воно нам не перепідняло. Чергова штовханина, попередження, вилучення. Чогось принципово іншого я не побачив. Хіба що перемогу «Динамо» над «Шахтарем», якої (в національному чемпіонаті) не було вже декілька років. З цим і привітаємо столичну команду. Але хочеться вже чогось більш сучасного у класиці українського футболу...

Костянтин НІКОЛАЄВ,
«Народна армія»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10644
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 37654

Головний редактор Роман ДРАПАК

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.